

وسته سازمان دولتی به گروهی از دهقانان که زمین های باز را به امید اجازه خریدن آن اشغال کرده بودند حمله کردند. سازمان که از تاشک و بازارکا استفاده می کردند ۶ تن از دهقانان را کشتند و ۳۶ نفر را بازداشت کردند. این نیز نایبند شدن این واقعه اولین اشغال زمین به این شکل در السالوادور، اهمیت خاصی دارد، چرا که فریبانین آن به هیچ سازمان خاصی نماندند، بلکه سعی آنها حاصل بحث و تصمیم گیری در انجمن مسیحی پایه محلی شان بود. مردم پس از آنکه از زمین ها رانده شدند، در اتحادیه کارگران کشاورزی (CNC) را تشکیل دادند که بعدها با فدراسیون دهقانان مسیحی متحد شد.

در همین حال که گروههای مسیحی نود می به فعالیت های اجتماعی و سیاسی بیشتر روی می آوردند، سازمان های چریکی نیز شروع به ترویج شدن به آنها برای تشکیل انتلهای خود کردند. گروه آشک زمامی پس از حمله به لا کانتادا، نامه فلاریون دومارتی را که در سال ۱۹۷۰ تشکیل شد، نامه سرگشته ای به مسیحیان فرستاد و در آن ضمن تحویل این رویداد از آنان با دعوت کرد به مبارزه بیوقفه. این نامه دال بر آن است که سازمان های چریکی، پیشاپیش در برض از فعالیت هایی که در سطح مردم کوچه و بازار انجام می شد دعوت یافته اند. به عبارت دیگر، سازمان های مردمی، حدود و تفریق کاری سیاسی چریک ها را به غرضه نهایت گذاشتند. در ژوئن ۱۹۷۵، یک صله دیگر ارزش به دهقانان در محلی پناه دهنده ترس کالیس، موجب برای اعتماد نظر انسانی توسط دانشجو پان دانشگاه و هیئت اقدام مسیحی مردمی، در سی ام ژوئن شد. نیز ده های دولتی، رهبران را هنگام عبور از یک بل به ناله آمدند و ۱۹۷۵ تا ۲۰ نفر را کشتند. گروهی از کشیش ها و راهب ها، سازمان دهقانان رهبران را دعوت کردند تا بعضی از خانه ها را برای مراسم تدفین به کلیسای جامع ببرد. در نتیجه آن کالیس توسط نظامیان گارد اشغال و تسلیل شد. در داخل کلیسای رهبران سازمان های تازه تولد یافته متفرق بحث های ایدئولوژیک تنفی بردند. هنگامی که نخستین در کلیسای جامع در ۶ اوت پایان یافت، یک گروه بزرگ از هیئت اقدام مسیحی مردمی، اشغال کرد و بزرگ مردم انقلابی را تشکیل داد که در آینده عمدتاً مسئول بود از اعضای فدراسیون دهقانان مسیحی و اتحادیه کارگران کشاورزی. همراه با سازمان ملی مصلحتی، هیئت اقدام مسیحی مردمی و دوم و سازمان های مردمی دیگر نیز، بعدها تشکیل دادند.

این سازمان ها در این مرحله می توان بطور کلی بعنوان سازمان های نو ده ای با یک پیاده مستحکم دهقانی توصیف کرد. مبارزه جوی آنها متعصب گشته این بلین بود که سازمان های مسیحی و بخصوص احزاب مسیحی، در ایستادگی بطور توانمند چهارچوب تحلیلی آنها کارگرمی بود. در واقع حوادث بعد نشان داد که آنها با سازمان های چریکی روحانی داشتند، اگر چه این سازمان در اواسط دهه ۱۹۷۰، سازمان های کوچک بودند و عملیات بسیار محدودی انجام می دادند. با این حال اهمیت دارد که ماهیت این روابط را مشخص کنیم. بر اساس سابق امر نشان می دهد که نمی توان سازمان های مردمی را پیاده ای ابزار گروه های مارکسیست، فعالیت فلانند کرد. بلکه آنها نمونه های مستقل سرخوردگی دهقانان بودند. در سطح محلی هم مستقل عمل می کردند. این انجمن ها گروه ها، دولت مردم انقلابی، با افراد کلیسای بودند نزدیک داشت و افرات فرخنده بود. اگر اثر مسخره جملی از اینجمن های مسیحی پایه بخوانیم، از آن رو که دهقانان مسیحی در سطح دهکده مبارزه می نمودند و فدراسیون دهقانان مسیحی السالوادور به رانندگی مستقلی و رانندگی پایانی به ایستادگی کتاب مقدس می داشتند که از طریق شرکت در انجمن های پایه حاصل شده بود. دهقانان بین «دیاری خود براسطه اشتراک با کتاب مقدس، و مشارکت در سازمان های مردمی» که در آن راه را در کتاب مقدس، می خوانند، نمی رابطه مستقل می دیدند.

بعضی از فعالان کلیسا، از حمله کشیش ها، در فریبندی که مطرح به شکل گسری سازمان های مردمی شد، ترس داشتند، و آزاری کرده بودند. این بخش ها از سازمان ها حاصله و از تلقی می کردند و مطمئن نبودند که چه رابطه ای باید با اعضای های مسیحی پایه داشته باشند. مغل و ریولویو گروهی روحانی متعلق گلازوری، در نخستین کلیسای مردمی در سال ۱۹۷۵ سرگرم گروهی از آموزش های مردمی کلیسای بیرونی کرد. با این اشتداد که اشغال های سیاسی، اشغال های است که در برابر مردم غیر روحانی قرار دارد و کشیش بخیران شامل وقت در اجتماع با یک نوع عرض اشغال شد. با این حال او مشرف وقت است سازمان ها را شخصاً می داد و خطانی را در آن علت پیدایش آنها بود.

● بین سالهای ۱۹۶۱ و ۱۹۷۵، سهم دهقانان بی زمین در السالوادور از کل جمعیت روستایی، از ۱۱ درصد به ۴۰ درصد افزایش یافت

● سابق امر نشان می دهد که نمی توان سازمان های مردمی در السالوادور را پیاده ای ابزار گروه های مارکسیست قلمداد کرد. بلکه آنها نمونه های مستقل سرخوردگی دهقانان بودند و در سطح محلی هم مستقل عمل می کردند.

مزارع کشاورزی را بزرگ آب فرو برد و موجب آوارگی بازده هزار دهقان شد. مشکل آنها تبدیل به پیاده ای برای اعتراض بود. در می یک سلسله گروه هم این با شرکت سازمان های نو ده ای، رهبران احزاب سیاسی، استادی دانشگاه، افراد کلیسای مسیحی و سایرین، یک سازمان فراگیر بنام «لایو» ایجاد نمودند. مردمی از ظهور کرد. «خاتری اول» که از سازمان مردمی دیگری که بعدها به همین نام تشکیل شد تفاوت است. در نتیجه اختلافات داخلی نتوانست یکبار خود ادامه دهد. اما نمونه ای از گرایش مبارزات محلی برای تبدیل شدن به یک مبارزه ملی آسراسری بود.

در نوامبر ۱۹۷۶ در منطقه «لا کانتادا» در استان سان

دمکرات مسیحی ها آرا در دهه ۱۹۶۰ پایان گذاشته بودند. در اوایل دهه ۱۹۷۰، رهبری صید این فدراسیون راه مسیری مبارزه جوی هدایت کرد. عناصر سازمان دهه اندرسون مذکور می توانستند کار خود را با اعضای انجمن های مسیحی پایه شروع کنند که به گسترش تسلیم روحی که وابستگی به کلیسای آرا آغاز کرده بودند، اعتماد داشتند. تلقی این اقدامات تشکیل دهنده و اقدامات دیگر بزودی منجر به پیدایش یک هیئت ملی شد. در سطح وسیعی نیز انجمنی در توکیکی ایگلاوس، که برخی از فعالیت های اولیه «انجمن مسیحی پایه» در سال ۱۹۶۹ در آن شروع شد، یک سید ویدر و کفر بیکی که کنار آن هنوز به انجام رسیده بود.

